HOOFDSTUK VI
Caiphas
OOK Caiphas heeft voor Christus gestaan en Hem niet
als Messias willen aanvaarden. Uit uw bijbelsche geschiedenis
weet u, hoe deze hoogepriester gehandeld
heeft. Het is door hem en door de anderen, die aan het hoofd
van het Joodsche Volk stonden, dat Christus aan het kruis
genageld werd.
Als voor Caiphas de wetten van leven en dood intreden, gaat
ook hij de wereld van het onbewuste binnen, om daarna opnieuw
naar de Aarde te gaan.
Welke gevoelens leven er dan in dezen mensch? Ze openbaren
zich weldra. Er leven wroeging in hem, twijfel en haat ten
opzichte van het gebeuren op Golgotha.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

12:23 PM (1 hour ago)

to whistleblowers, altarry, lwctips@protonmail.com

Natuurlijk begrijpt hij
deze gevoelens in hem niet. Wat heeft hij met Golgotha te
maken? Hij is in het Westen geboren en bij het Joodsche ras.
Ook nu wordt hij priester. In zijn zieleleven is niets veranderd,
zijn innerlijk drijft hem dus weer tot de priesterstudie. Hij
begrijpt niets van zichzelf, Caiphas, er is een voortdurende
onrust in hem, hij voelt zich niet op zijn plaats en eindelijk
ontvlucht hij zijn omgeving, waar hij dreigt te stikken, en
begeeft zich naar Jeruzalem, welke plaats een vreemde, maar
onweerstaanbare aantrekkingskracht op hem uitoefent.
Ook hij beklimt daar telkens en telkens den Calvarieberg om
er te mediteeren. Hij zoekt er wat. Maar wat zoekt hij er?
Het wordt hem niet duidelijk. En ook hij zwerft door de
straten van Jeruzalem, maar hij is anders dan Judas, want
hij zondert zich voor het leven van God af. In hem overheerscht
de haat voor al het leven van God, dat hem op zijn
weg komt Hij voelt zich als een uitgehongerden wolf, verteerd
als hij wordt door een kracht, die uit zijn onderbewustzijn
omhoog komt en zijn leven op Aarde tot een hel maakt.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

12:32 PM (1 hour ago)

to whistleblowers, altarry, lwctips@protonmail.com

Hij durft geen vragen te stellen, hij is angstig voor zichzelf
en voor de gedachten en beelden, die steeds duidelijk in
hem opkomen en betrekking hebben op de gebeurtennissen
die eens hier in Jeruzalem hebben plaats gehad en waarmee
hij zich verbonden weet. Zoo dwaalt hij dat heele leven rond
en kastijdt hij zichzelf om die vervloekte gevoelens in zijn
binnenste kapot te slaan. Dan komt zijn einde en treed hij
opnieuw de wereld van het onbewuste binnen.
Hierna wordt hij in het Oosten geboren. Nu volgt hij Meen
studie. Wel gaat hij opnieuw naar het verleden en hij zoekt
naar alles, wat de schrift vertelt over de gebeurtenissen oP
Golgotha. Er gaat iets in hem ontwaken. Zijn heele leven
brengt hij zoekend en denkend door. Dan maakt hij er zelf
gewelddadig een eind aan.
Het volgende leven voert hem opnieuw naar Jeruzalem. Hij
beklimt den Calvarieberg en beleeft daar weer zijn zoeken en
vragen, maar nog altijd is hij een levend-doode. In hem is er
geen gevoel, het is leeg in zijn binnenste en toch brandt het in
zijn zieleleven.
Weer ontvangt Caiphas nieuwe levens. Moeder Aarde geeft
dit zieleleven geen rust, zij heeft nog een vreeselijke rekening
met hem te vereffenen. Hij klimt op tot de hoogste positie,
maar toch beleeft hij niets. Niets maakt hij zich eigen, doordat
hij het leven op Aarde niet kan aanvaarden, want zijn innerlijk
leven blijft overheerschen.
De Meesters aan onze zijde volgen dit leven, zij weten waarheen
het zal gaan. Hij heeft aan Christus goed te maken,
Caiphas, en met hem het Jodendom. In zijn leven zijn die
wetten nu reeds tot uitdrukking gekomen, want het werken
van Moeder Aarde is op de evolutie gericht, al haar kinderen
moeten naar de hoogere bewustwording toe. En hier is Caiphas
voor noodig!
De Meesters volgen Caiphas. Ze zien, hoe hij in het eene leven
rabbi is en in het volgende koopman. Zoo beleeft hij telkens
de eigenschappen van het Joodsche volk. Zijn ziel lijdt ontzettend,
want nergens vindt hij rust. Indien het maar eenigs-

Jeff post <**j.f.post1986@gmail.com**> 12:32 PM (1 hour ago)

to whistleblowers, altarry, lwctips@protonmail.com

Weer ontvangt Caiphas nieuwe levens

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

12:33 PM (1 hour ago)

to whistleblowers, altarry, lwctips@protonmail.com

op aarde maar hij is nu al in zijn tweede leven op aarde
Caiphas
hij is koopman

(andrew jackson davis)

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

12:49 PM (50 minutes ago)

to whistleblowers, altarry, lwctips@protonmail.com

dagbewustzijn
spookt.

zins mogelijk is, ontvlucht hij zijn volk en zijn omgeving en
keert hij terug naar Jeruzalem. Die stad trekt hem aan; ze
heeft ook op hem een magischen invloed. Hij kan geen weerstand
bieden aan deze ongekende krachten. Hij denkt voortdurend,
zóó dat zijn verleden op het laatst in zijn dagbewustzijn
spookt. Hij lijkt doodgedrukt te worden door deze gevoelens,
maar moet toch leven, verder gaan, want Moeder
Aarde laat zijn zieleleven niet los. Soms onderzoekt hij heel
ernstig zichzelf, hij wil in die oogenblikken z'n innerlijk leeren
kennen en dan ziet hij Christus voor zich staan — maar diep
gaat hij daar niet op in, haastig verwerpt hij alles!
Het is een chaos in Caiphas' leven, er brandt wroeging in hem
en het vuur er van verteert zijn innerlijk. Hij hoort een stem
in hem, die telkens zegt:
„Christus was de Messias! Christus was de Messias!"
Zelfs in den slaap hoort hij de stem en hij kan zijn ooren er
niet voor dichtstoppen, de woorden zuigen zich in hem vast.
Caiphas beleeft de volken van Europa. Europa houdt hem
gevangen. Hij beleeft armoe en rijkdom, hartstocht en wroeging
en hij ontkomt niet aan deze moordende gevoelens. Onbewust
blijft hij niettemin, hij voelt alleen de ellende.
Caiphas kan in zijn eigen leven niet bewust worden. Eén gebeuren
overheerscht zijn leven en hij kan zich daarvan niet
bevrijden. Steeds harder hoort hij in zijn ziel het: „Christus
was de Messias!" roepen. Hij vervloekt de woorden, maar kan

er zich niet van bevrijden. En weer maakt hij een eind aan zijn aardsche leven.

Na het verrottingsproces te hebben beleefd, keert hij opnieuw naar de Aarde terug. In dit leven beleeft hij grooten welstand. Eén ding is er echter, dat hij met al zijn geld niet kan koopen: rust! Hij daalt weer in zichzelf af en ondergaat de smart en de wroeging die daar branden meei' dan ooit te voren. Hy beleeft hoe zijn eigen ras zich ten koste van het andere leven verrijkt, zich verrijkt door het bloed en den ijver van die miljoenen andere menschen van de Aarde en hij vervloekt het Joodsche volk. Als hij scherp op hun gesjacher, hun liegen en

bedriegen ingaat, doet hij een merkwaardige ondervinding op. Door zich fel tegen hun gewoeker en gesjacher en bedrog te keeren en de verrotting van hun levenspeil te hekelen, minderen zijn eigen pijnen en verdwijnt zijn wroeging goeddeels.

Caiphas gaat hier op in en tracht deze gevoelens te ontleden, maar het is hem niet mogelijk tot zijn onderbewustzijn door te dringen. Hij komt er echter niet over uitgedacht, hoe het toch wel mogelijk is, dat hij door op de fouten van zijn Joodsche medeburgers in te gaan, zijn vreeselijke wroeging in zich voelt wegzakken. Zoo verstrijkt dit leven, scherper en scherper gaat hij op het Joodsche ras in en leert de fouten ervan kennen. Dan komt opnieuw zijn einde op Aarde.

De eeuwen vliegen voorbij. De menschheid evolueert stoffelijk en geestelijk, maar daarvan beleeft Caiphas niets. Hij wacht in de wereld van het onbewuste op de nieuwe geboorte. Het leven op Aarde staat voor een kolossale onwikkeling, het staat voor het „Koninkrijk Gods", dat in de Eeuw van Christus een aanvang zal nemen.

Dan zullen de wetten van God Caiphas terugroepen. Op tijd zal Moeder Aarde dit zieleleven aantrekken, geen seconde te laat of te vroeg. In de ruimte leven billioenen zielen, maar in dien tijd zal Moeder Aarde alleen dit zieleleven noodig hebben. Zij zal het noodig hebben voor de vestiging van het Koninkrijk Gods en de Eeuw van Christus voor al de volken op Aarde.

De tijd is daar, dat Caiphas een nieuw lichaam ontvangt. Hoe zal nu zijn leven zijn? Wat zal dit zieleleven thans te beleven krijgen?

Gene Zijde ziet Caiphas bij eenvoudige menschen geboren worden. Er is gevoel in hem en heel veel bewustzijn, als kind kan hij goed denken. Hij keert naar de Aarde terug om een taak te vervullen. Caiphas groeit op en maakt kennis met leed en gebrek. Er is nu niets in hem, dat hem drijft priester te worden, de wetten van God bestemmen hem voor een heel andere taak. Als gewoon soldaat maakt hij den oorlog mee, het is de oorlog van '14-'18.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> 12:55 PM (44 minutes ago)

to whistleblowers, altarry, lwctips@protonmail.com

Weet u thans wie Gaiphas is? En kent u nü de taak en de wetten, die hem naar de Aarde terugriepen?
Adolf Hitler is Caiphas! Het zijn de menschheid en de Goddelijke wetten, die hem naar de Aarde terugroepen. Maar ook de „Tien Geboden" Gods en ook het volk van Israël, ook Jezus Christus!
Caiphas trekt ten strijde, hij raakt gewond en hoort tot zich spreken. Hij wordt helderhoorend in dezen toestand, omdat hij voor negentig procent in onze wereld leeft, een taak voor Gene Zijde en de Meesters heeft te volbrengen. Zij kunnen hem hierdoor in hun bewust leven optrekken. Als hij daar zoo neerligt en denkt, dat hij sterven zal, hoort hij een bezielende stem in zich spreken, die hem nieuwe krachten geeft.
Caiphas begint te bouwen aan zijn partij, die later heel Duitschland zal regeeren. Zijn macht groeit en hij wordt de leider van het Duitsche volk. Hij voert Duitschlands macht hoog op en vindt het dan den tijd tot stoutmoedige acties over te gaan, die de grenzen van het Rijk zullen vergrooten.
Op een nacht, toen hij neerlag, zijn hoofd vol plannen, was ik bij hem. Op dat oogenblik liet ik het instrument, door wien ik dit alles vastleg, met behulp van mijn Meester uittreden. Wij verbonden ons met Caiphas. Deze werd eveneens opgetrokken en toen vertelde hij wat hij als Adolf Hitler van plan was te ondernemen. „Beiden willen wij de menschheid iets brengen," zoo zei hij, „maar ieder doen we het op eigen manier. Ik ben de „beul" van de menschheid en gij een apostel!"
Toen ons instrument weer in zijn lichaam terugkeerde, lieten wij hem deze gegevens vastleggen. Ons instrument kon toen vertellen, dat Adolf Hitler zeer binnenkort het Saargebied zou laten bezetten. Het was ons natuurlijk niet om de voorspelling te doen, ons ging het er om ons instrument van Caiphas en diens leven te overtuigen, zoodat hij eens in staat zou zijn, hetgeen aan hem geschonken zou worden aan de menschheid door te geven. Nog andere bewijzen werden ons instrument door de Meesters geschonken, zoodat hij al deze gegevens kon aanvaarden!
216

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

1:06 PM (33 minutes ago)

to whistleblowers, altarry, lwctips@protonmail.com

hij gaat saargebied bezetten

(Al in het jaar 1935 liet Meester Alcar het instrument waarnemen,
hoe een vreeselijke wereldoorlog de Aarde en haar
kinderen zou teisteren, en in het jaar 1939 schonk hij hem
drie boeken, waarin hij, slechts wat beknopter, al de problemen
vastlegde, die ik nu voor u behandel. Toen hij er kennis
van genomen had, liet mijn meester het instrument de boeken
verbranden, hij had met het vastleggen ervan bereikt, dat het
instrument de ingewikkelde en cosmisch-diepe problemen beheerschte,
zoodat hij gereed was voor mij, die hen in volle
diepte moest behandelen.)

Spoedig worden de gegevens bewaarheid en rukken Caiphas'
troepen het Saargebied binnen.

Nu begint de geschiedenis,
behalve voor het Duitsche volk, ook voor Caiphas.
Als Caiphas bewust zal zijn, leven de wetten van Israël, van
Golgotha, van het Koninkrijk Gods op Aarde en van de Eeuw
van Christus in hem. Hij zal dan moeten handelen niet alleen
voor zijn eigen volk, maar voor de menschheid, voor al die
wetten, machten en krachten, door welke hij wordt geleefd.
Machten, die hem onweerstaanbaar dwingen zóó te leven en te
handelen als zij voorschrijven. Deze ontzettende wetten zullen
als een verschrikking, als een afschuwelijke last op hem drukken.
En toch is er maar één mensch, die dit alles kan verwerken
en zal dragen, wat anderen niet voor mogelijk achten.
En deze mensch is Caiphas!
Caiphas is weer op Aarde. Hij heeft als het hoofd van het
Joodsche volk Christus verraden. En dit Joodsche volk moet
tot Israël komen. Wie zal God als instrument hiervoor moeten
gebruiken? Welk leven is ertoe geschikt? Welke ziel is zoo
verwant met het Joodsche ras, dat zij deze ontzaglijke taak op
zich kan nemen? Kan God hiervoor het leven gebruiken, dat
niets met dit alles heeft uit te staan? Kan het eene leven het
oorzaak en gevolg van het andere leven op de schouders
nemen?
De levens van Judas en Pilatus, die ik hier verhaalde, toonen
u duidelijk aan, dat het niet mogelijk is! Om dit te bewijzen,
legde ik u deze levens open.
217